

Mig bekendt er hovedparten af de fangeflugter, der sker, på ledsaget udgang. Og når jeg synes, det er interessant – det vil jeg også godt sige til andre her – at standse op her og kigge på, om det også er det rigtige, så er det, fordi hovedparten af dem, der flygter, gør det i forbindelse med ledsaget udgang. Det er typisk svage fanger. Hvad er årsagen til det? Det er faktisk stærke/svage fanger-problematikken. Derfor er det måske ikke lige dem, vi skal ramme hårdest ned på og give mulighed for forlængelse på op til 2 år. Det er derfor, jeg synes, at vi trænger til at få en analyse af det her.

Om aktindsigt: Jeg synes egentlig, det kunne være interessant at få at vide, hvordan det er gået set i forhold til den § 24, vi har, hvor man har mulighed for at se bort fra aktindsigten. Vi vil i hvert fald i udvalget bede om at få en viden. Hvad ligger der rent faktisk af viden? Hvordan har erfaringerne været? Hvordan er det gået? Også fordi det ikke var uden grund, at der var et mindretal i Straffelovrådet, som rent faktisk var meget betænkelige.

Så er jeg nødt til at sige, at når man sidder og kigger på det her og sidder og kigger på, hvordan det er gået, er det jo egentlig interessant at se, når man kigger på side 15 og 16, at det godt kunne være, at man skulle have brugt lidt længere tid, for det, der er trykt her, om, hvad der er gældende lov, og hvad der er lovforslaget, er faktisk forkert. Så det kunne godt være, at man skulle have brugt lidt mere tid generelt til at tænke i forhold til det her. Det er grunden til, at jeg efterlyser høringssvar, og jeg vil godt sige, at jeg også synes, det er rimeligt, at vi kender høringssvarene.

Det kan jeg huske at tidligere ordførere har sagt fra oppositionen, og vi har været enige. Men det skulle vel ikke ændre sig, fordi man kommer i regering, at man rent faktisk nu mener, at det kan være lige meget, om vi har høringssvarene eller ej. Jeg synes, det havde klædt det her, og at det havde klædt regeringen, hvis vi havde haft belægget for det her, inden vi skulle tage diskussionen. Problemet er, at vi kommer til at bruge lidt længere tid under udvalgsarbejdet.

Kl. 18.50

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg føler, jeg har fået talt fuldkommen ud med Socialdemokraterne om proceduren med høringssvar under den sidste sag, og jeg kan bare

igen konstatere, at fru Lissa Mathiasen ikke har henvendt sig til mig for at diskutere den sag, så vi kunne have fået førstebehandlingen udsat.

Når nu fru Lissa Mathiasen med hensyn til spørgsmål om fangeflugt godt vil have en masse statistikker og ekspertudredninger, så afslører fru Lissa Mathiasen jo den grundlæggende forskel på det, der var Socialdemokratiets retspolitik og det, der er den nuværende regerings retspolitik.

Fru Lissa Mathiasen vil bare komme rendende efter ulykkerne og så prøve at rette op på det, men det er ikke denne regerings intention. Vi har nogle politiske holdninger i retspolitikken. Dem har vi haft i årevis, dem er vi gået til valg på, og dem gennemfører vi. Det er ikke et spørgsmål om faglighed, det er et spørgsmål om politik.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Naturligvis respekterer jeg, at Venstre ønsker at køre politikken igennem. Det både respekterer og anerkender vi. Det er der ikke noget odioest i.

Så kan det godt være, at vi kunne have henvendt os til fru Birthe Rønn Hornbech lidt tidligere i dag og sagt, at vi synes, det er ærgerligt, at der ikke ligger nogle høringssvar. Men det accepterer vi ikke, det er regeringens ansvar. Hvorfor skulle jeg gå til fru Birthe Rønn Hornbech og spørge: Skulle de ikke have ligget der?

Det er regeringens, det er ministerens ansvar at fremlægge svarene. Skulle vi ikke beholde den adskillelse, som jeg tror, fru Birthe Rønn Hornbech i øvrigt er enig med mig i, der er mellem det her hus og regeringen, som også grundloven foreskriver?

Men jeg synes, det er betænkeligt, at man laver det her. Jeg synes, det er betænkeligt, at der ikke er penge med. Jeg synes, det er betænkeligt over for det personale, der skal varetage det her. Hvad er det egentlig for et miljø, hvad er det for et klima, vi får inden for murene med det her? Hvad er det for nogle mennesker, der kommer ud, når de igen bliver sendt uden for murene? Er det sådan nogle mennesker, vi ønsker? Hvis vi kun taler om at holde dem inden for murene i længere tid og samtidig siger, at så gør det ikke så meget, at vi ikke er i stand til at leve op til de forventninger, vi har med hensyn til at kunne re-socialisere dem.

Hvad bliver det egentlig for et arbejdsmiljø? Kan vi overhovedet få nogen til at varetage de her job fremover? Jeg synes, vi har hørt meget i